

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Šárkou Henzlovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce **D** **G** narozeného **bytem** **zastoupeného** Mgr. Janem Vargou, advokátem AK se sídlem Fügnerovo nám. 1808/3, 120 00, Praha 2, proti žalované **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR** se sídlem Vyšehradská 16/424, 128 10, Praha 2, jednající prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00, Praha 2, **o zaplacení částky 480.000,- Kč s příslušenstvím**

t a k t o :

- I. **Žalovaná je povinna** zaplatit žalobci 63.000 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. **Žaloba** o zaplacení 417.000 Kč **se zamítá.**
- III. **Žalovaná je povinna** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 20.570,-. do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svou žalobou domáhá proti žalované zaplacení částky 480.000 Kč. Svou žalobu odůvodnil tím, že proti němu bylo zahájeno trestní stíhání, které skončilo zprošťujícím rozsudkem. Žalobce nyní žádá za toto trestní stíhání, které trvalo od 26. 10. 2012 do 12. 3. 2014 30.000 Kč za měsíc trvání trestního stíhání. Proti žalobci bylo vedeno trestní stíhání pro zločin těžkého ublížení na zdraví a přečinu výtržnictví. Usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 26. 10. 2012 a zprošťující rozsudek je z 31. 10. 2013, který byl potvrzen Městským soudem v Praze z 12. 3. 2014. Žalobci v důsledku trestního stíhání vznikla nemajetková újma spočívající zejména v poškození jeho dobrého jména, narušení jeho soukromého života a osobní integrity i života jeho rodiny. Žalobce je cizinec, v [REDAKCE] vystudoval dvě vysoké školy, je tam učitelem na fyzikálně-technické škole, kde přednáší [REDAKCE] což je metoda pamatování, dále přednáší mezikulturní komunikaci. Působí nejen v [REDAKCE] ale také v zemích Evropy a v důsledku nezákonného trestního stíhání pak měl obavu, že přijde o toto své zaměstnání, což by pro něj mělo likvidační účinky. Měl obavu, že pokud by byl odsouzen, nemohl by uskutečňovat mládežnické kurzy v rámci Evropy, nemohl by navštěvovat země Evropské unie, neboť pro státní příslušníky [REDAKCE] existuje vízová povinnost do ostatních zemí, což by pro žalobce mělo likvidační až existenční účinky, když v důsledku těchto oprávněných obav trpěl psychickými problémy, poruchami spavosti, stresy apod. Žalobce nebyl nikdy soudně trestán, a to ani [REDAKCE] ani v České republice. Do České republiky přijel jako turista, který byl napaden, a v důsledku tohoto incidentu pak bylo neodůvodněně zahájeno trestní stíhání, které mělo pak důsledky toho, že musel [REDAKCE] přijet do České republiky, když s orgány činnými v trestním řízení maximálně spolupracoval. V souvislosti s tím musel také v zaměstnání vysvětlovat a odůvodňovat, proč je proti němu vedeno trestní stíhání v České republice, což mělo na žalobce difamující účinek. Žalobce je slušným člověkem, nikdy neměl problémy se zákonem, vždy se snažil být vzorem pro své mladé žáky a děti, se kterými poznává kultury zemí Evropy.

Žalovaná poskytla žalobci nemajetkovou újmu ve výši 17.000 Kč, 1.000 Kč za den zadržení a pak dalších 1.000 Kč za 16 měsíců, po které bylo vedeno trestní stíhání, které posuzuje jako velmi rychle skončené. Dále poukazuje na to, že žalobce byl reálně ohrožen velmi nízkým trestem, o čemž také svědčí trestní příkaz ze dne 6. 2. 2013, kde soud shledal jeho adekvátní trest úhrnný peněžitý trest ve výši 40 denních sazeb, kdy denní sazba se stanovuje na 500 Kč, tedy celkem 20.000 Kč a jako náhradní trest odnětí svobody v délce šesti měsíců. Dále poukázala na to, že žalobce nemá rodinu ani děti a žalovaná částka je dle názoru žalované příliš vysoká zcela se vymykající judikатурní rozhodovací činnosti českých soudů.

Mezi účastníky není spor o průběh trestního stíhání žalobce v České republice, není mezi nimi spor ani o to, jaké má žalobce vzdělání a kde pracuje. Spor je o výši odškodnění za nezákonné trestní stíhání, když žalobce požaduje částku 480.000 Kč a žalovaná zaplatila na odškodném žalobci 17.000 Kč.

Ve věci byla slyšena svědkyně P. [REDAKCE] I. [REDAKCE] [REDAKCE] narozena [REDAKCE], matka žalobce, z jejíž svědecké výpovědi má soud prokázáno, že velice těžce žalobce prožíval trestní stíhání vedené v České republice, nespal, musel dokonce vyhledat psychologa, byl pod

- Proti tomuto usnesení podal žalobce stížnost, kterou Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 1 dne 1. 11. 2012 zamítlo jako nedůvodnou.
- Žalobce byl podle protokolu o zadržení osoby podezřelé zadržen dne [REDACTED] ve 3 hodiny 15 minut. Seznam věcí, který byl policií dne [REDACTED], který měl žalobce u sebe, žalobce odmítl podepsat, seznam věcí byl napsán v českém jazyce.
- Spolu se žalobcem byl také zadržen S [REDACTED] J [REDACTED] W [REDACTED] který při prvním výslechu u policie vlastně v důsledku toho, že byl opilý, nic si nepamatuje, ani jak došlo k potyčce, jen že nějaký [REDACTED] ležel na zemi.
- Další zadržený spolu se žalobcem D [REDACTED] A [REDACTED] odmítl vypovídat.
- P [REDACTED] R [REDACTED], spolupodezřelý vypověděl, že je začal obtěžovat nějaký [REDACTED] chytal je a chtěl jim něco dávat a v tom okamžiku došlo k té šarvátce a přetahování a pak tam přijela policie. Neviděl, že by někdo [REDACTED] kopal, pak ten [REDACTED] zavolal jiné [REDACTED] oni začali utíkat, až přijela ta policie, jsou tam kamery, proto by tam měl být také záznam. Neviděl, že by někdo z jejich skupiny srazil [REDACTED] na zem a kopal ho do hlavy.
- Další zadržený a podezřelý M [REDACTED] A [REDACTED] K [REDACTED] uvedl, že přijel ještě s dalšími kamarády do Prahy na utkání KHL mezi Lvem Praha a CSK Moskvou. Po utkání se vraceli metrem do centra a seděli v pivnici, když se vraceli z pivnice do hotelu, šli rozdělení, on šel vzadu jako poslední, pak došlo k nějakému promíchání, pak viděl, že se tam někdo pere a někdo ho chytil za bundu, nevěděl, o co jde, tak ho odstrčil a začal utíkat. Pak tam někdo začal házet kameny a kusy dřeva, oni utíkali, pak přijeli policisté, vlastně ani neví, co má dělat, na místě bylo hodně [REDACTED], nabíhali tam ze všech stran a ten největší z nich ho chytil za bundu a na ostatní [REDACTED] volal, jako by je svolával. Pak tam stáli ti [REDACTED] v nějakých skupinkách a něco jim nabízeli, něco jako lístky nebo vstupenky a vlastně neví, jak došlo k incidentu, viděl ležícího muže, [REDACTED] ale tu situaci, kdo by do něj uhořel, tak ten přes ten chaos neviděl.
- Další ze zadržených R [REDACTED] M [REDACTED] P [REDACTED] vypověděl, že se vracel z hospody ani neví, jak to začalo, jak se to tedy celé odehrálo. On vlastně se toho nezúčastnil, pak je začali honit, něco po nich házeli, pak na místo přijela policie. [REDACTED] tam stáli, obtěžovali je, něco jim nabízeli, ale on neví, kdo se začal prát, neviděl tu situaci, kdy a jak to začalo, neviděl žádného muže ležícího na zemi. Byl tam zmatek, možná, že tam někdo ležel, ale on se toho neúčastnil, protože šel víc vpředu.
- Státní zastupitelství pro Prahu 1 navrhlo vzetí žalobce do vazby.
- Usnesením Obvodní soud pro Prahu 1 přijal písemný slib zapsaný podle prohlášení obviněného do protokolu a obviněný byl ponechán na svobodě a propuštěn ze zadržení 27. 10. 2012 v 15:00 hodin. Při výslechu žalobce uvedl, že mu ti hoši říkali, že mají zbraně, ukázali na něj se slovy, jestli chce zemřít, čímž ho vyděsili a on se vlastně v podstatě bránil z obavy o život. Na základě slibu, že je schopen přijet kdykoli k jednání k soudu [REDACTED] ho soudce Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 27. 10. 2012 propustil ze zadržení.
- Ze znaleckého posudku ze dne 26. 11. 2012 z oboru zdravotnictví znalec zjistil zranění, která utrpěl poškozený A [REDACTED] U [REDACTED] kdy znalec nezjistil žádné zjevné poranění, jako je otok, krevní výron, oděrka apod. Poškozený jen uváděl citlivost ve

tváři, to podle lékařské zprávy z [REDAKCE] ze dne 26. 10. 2012. Žalobce odmítl vypovídat.

- Poškozený A [REDAKCE] U [REDAKCE] uvedl, že ke skutku došlo v ranních hodinách, kdy se pohyboval v centru hlavního města Prahy. On v klidu stál na místě, ke kterému se blížila skupinka osob, která hovořila rusky nebo nějakým takovým jazykem, pak čtyři muži z dané skupinky šli přímo k němu, přiblížili se k němu a v bezprostřední blízkosti něco řekli, jeden z dotyčných ho udeřil pěstí ruky do pravé části obličeje, ale nemůže určit, který z mužů to byl, poškozený se po úderu pěstí sesunul k zemi, poté ucítil opakované kopání do oblasti hlavy, beder a spodní části těla. Do oblasti hlavy mohl dostat asi čtyři kopance, do spodní části těla asi více úderů, to si již nevybavuje. Na zemi ležel asi dvě až tři minuty, pak se pokoušel krýt si hlavu, takže neviděl, který z těch čtyř mužů ho vlastně napadá. Pak po asi po dvou minutách začali muži utíkat z místa, on se pokoušel postavit na nohy, ale šlo mu to ztěžka, když cítil silné závratě, točila se mu hlava a oblast pravé části obličeje ho silně páčila. Na místo následně přijela záchranka, která mu poskytla první ošetření a odvezla ho do Nemocnice [REDAKCE] kde byl následně ošetřen. Dále uvedl, že nechápe chování těch mužů, neboť je nijak neprovokoval, ani je žádným jiným způsobem neobtěžoval.
- Dalším poškozeným E [REDAKCE] B [REDAKCE] vypověděl, že byl na Václavském náměstí okolo 2. hodiny 30. minuty dne 26. 10. 2012, nebyl úplně střízlivý, ale nebyl pod vlivem alkoholu. Na místě stál deset minut, pak si všiml skupinky osob asi devíti lidí, kteří od něj byli asi dvacet metrů. Tato skupinka byla velmi hlučná, vykřikovali něco [REDAKCE] nebo obdobným jazykem, celá skupinka působila dost agresivně. Jeden z té grupy a tu fyzickou rozepři rozpoutal [REDAKCE], [REDAKCE] kdy bezdůvodně zezadu zachytil kolemjdoucího nezúčastněného muže [REDAKCE] a sevřel ho do chvatu. Pak druhý muž ze skupinky udeřil pěstí ruky do obličeje tohoto [REDAKCE] a ten po úderu upadl na zem a pak tento druhý muž jej začal opakovaně kopat do nohou a do hlavy, ležící se snažil bránit, avšak neměl šanci na přiměřenou obranu a pak zbytek té skupinky se také pustil do fyzického napadání stojících mužů [REDAKCE] kteří pouze stáli na místě a do ničeho se nevrhali. Ale byla pak situace velmi nepřehledná, celá skupinka devíti mužů [REDAKCE] fyzicky atakovala okolo stojící muže [REDAKCE] bez vyprovokování. Pak na celou situaci reagoval tak, že zavolał linku 112, nahlásil, a to asi tak 2 minuty potom, co vznikl první incident. Ta agresivní skupinka se pak snažila z místa utéci, aby předešli svému zatčení. Skupinku sledoval směrem k horní části Václavského náměstí a na rohu Vodičkova - Václavské náměstí se spojil s hlídkou policie, kde uvedl, že viděl celý konflikt a hlídce označil skupinku podezřelých. Pak také označil dva nejagresivnější členy skupiny, kteří celý konflikt vyprovokovali, a ti dva co byli policisty chyceni, to byli ti hlavní aktéři, které tento svědek označil.
- Z úředního záznamu ze dne 26. 10. 2012 kamerového záznamu policie popisuje, že ve 2:42 hodin začíná ve skupince mladíků strkanice, při které jeden z mladíků ze skupinky strhne zezadu druhého na zem, útočník má černou bundu se světlými rukávy a světlou kapucí, kterou v době útoku nemá na hlavě, muž, kterého strhl na zem byl [REDAKCE] oblečen do černého oblečení, útočník i s druhým mužem oba padají na zem, přičemž se strhne hromadná rvačka, při které další muž [REDAKCE]

nakopne útočnicka se světlými rukávy a dochází tam k dalšímu vzájemnému napadání několika osob. Ve 2:42 hodin na poškozeného zezadu skáče muž vyššího vzrůstu, silnější postavy, na krátko ostříhaný, oblečen do tmavé bundy s výrazným bílým nápisem na hrudi, přes tuto ještě jednu tmavou bundu, kterou má rozepnutou, tmavě modré džíny, bílé kalhoty, který poškozeného zezadu uchopil do kravaty a strhl na zem. Při tomto na poškozeného útočil další útočník zepředu, útočí rukou směrem do obličeje poškozeného, je oblečen celý do tmavého oblečení, na hlavě nasazenou bílou kapuci, světlé boty, poškozený upadl na zem. Útočníci a celá skupinka mladíků pobíhá kolem, poskakuje a střídavě zaujímá bojový postoj, poškozený stává ze země. Útočník s bílým nápisem na hrudi, který jde proti němu, zaujímá bojový postoj, má ruce připravené před svou hrudí a zaťaté v pěsti. Poškozený před ním ustupuje. Útočník s bílým nápisem na hrudi podkopává ze strany poškozenému nohy, ten okamžitě padá na zem, poškozený se pokouší vstát ze země v momentě, kdy je v kleku na čtyřech, tak jej útočník s bílým nápisem na hrudi vši silou kopne pravou nohou do oblasti hlavy, poškozený okamžitě padá zpátky na zem a zůstává nehybně ležet na břiše. Další muž [REDAKCE] se snaží útočníky s bílým nápisem na hrudi od poškozeného odehnat, v ten moment si celé situace všimne zbytek skupinky výtržníků a společně s dalšími osobami [REDAKCE] [REDAKCE] které na místo dorazily, dochází ke vzájemnému napadení, nikdo se nezajímá o zraněného poškozeného. Skupinky výtržníků začíná odcházet z místa činu, poškozeného nechávají ležet bez pomoci na zemi. K poškozenému přicházejí dva nezúčastnění muži, kteří mu poskytují první pomoc, skupinka výtržníků odchází ze záběru kamery.

- Podle úředního záznamu ze dne 26. 10. 2012 policie zjistila žalobce na základě oznámení E [REDAKCE] B [REDAKCE] který ukázal přímo na šest osob a u jedné uvedl, že byla nejagresivnější a osobu [REDAKCE] kopala, když ležela na zemi. Také další ze svědků ukázal na žalobce jako na toho, kdo byl ze skupiny nejagresivnější a měl kopat do poškozeného. Stejně tak poškozený A [REDAKCE] U [REDAKCE] ukázal na nejagresivnější osobu, která do něj kopala, když ležel na zemi, ve které byl zjištěn také žalobce.
- Dne 20. 12. 2012 policie České republiky dává návrh na podání obžaloby Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1.
- Dne 15. 1. 2013 Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 1 podalo obžalobu proti obviněnému D [REDAKCE] G [REDAKCE] pro spáchání přečinu ublížení na zdraví podle ustanovení § 146 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu a pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.
- Obvodní soud pro Prahu 1 pak trestním příkazem ze dne 6. 2. 2013 uznal žalobce vinným pro spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a odsoudil k úhrnnému peněžitému trestu v počtu 40 denních sazeb, to je 20.000 Kč. V případě, že peněžitý trest nebude zaplacen, stanovuje náhradní trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců.
- Proti tomuto trestnímu příkazu podal žalobce prostřednictvím svého obhájce odpor, který odůvodnil tím, že se nedopustil skutku tak, jak je popsán v trestním příkazu. I když nepopírá, že v inkriminované době byl na předmětném místě, kde se stal incident. Žalobce tvrdí, že se jedná o nedorozumění, kdy jednal z obavy o život,

- a to v situaci, kdy bylo danými muži s druhé skupiny uvedeno, že mají zbraně a ukázali na obviněného se slovy, zda chce zemřít. Žalobce tak jednal v obraně za situace, kdy neměl v úmyslu nikomu ublížit, případně způsobit bolest.
- Dne 13. 6. 2013 se konalo hlavní líčení, při kterém žalobce ve svém výslechu uvedl, že nikoho nechytal, nikoho nemlátil ani rukama ani nohama, nikomu nechtěl způsobit žádnou škodu, neměl ani úmysl ani záměr poškodit někoho na zdraví. Dále vypověděl, že k němu přistoupil muž, který mu vnucoval drogy, byla tam další skupina. Žalobce stál nejdále ze všech té skupině a největší z té druhé skupiny začal říkat výhrůžky, pak řekl, kdo chce zemřít, zeptal se, chceš zemřít, dal ruce do kapes, takže každý se domníval, že se u něj nachází zbraň. A pak také říkal, a to v angličtině já tě zabiju, zabij ho, to byl takový příkaz, pak došlo ke rvačce, ale neví, kdo zaútočil první. Cítil se v reálném nebezpečí o zdraví a život a bylo to zcela reálné nebezpečí, kdy byl ve 2 hodiny v noci na neznámém místě, obklopen neznámými lidmi nabízejícími drogy. Pak se dali do pohybu, ustupovali, on sám dostal do klíční kosti kusem dřeva. Pak přijelo policejní auto, převezli je na okrsek. Dále byli slyšeni další přítomní incidentu. Hlavní líčení bylo odročeno na 27. 8. 2013.
  - Hlavní líčení pak dále bylo odročeno na 31. 10. 2013, na kterém byly v závěru přednesené závěrečné návrhy. Státní zástupkyně, že má jednoznačně za prokázanou vinu žalobce, když vychází z toho, že se jedná o spolupachatelství, navrhla trest vyhoštění na dobu přibližně dvou let. Obhájce naopak navrhl zproštění obžaloby a svou obhajobu postavil na tom, že nebylo prokázáno, že by žalobce byl vinen. Pokud by obžalovaný skutečně spáchal, co je mu kladeno za vinu, tak by jim těžko neakceptoval peněžité trest, jel do České republiky a investoval do obhajoby, mohl by vlastně s touto věcí skončit relativně lacino. Neexistuje jediný důkaz, který by jakkoli spojoval obžalovaného s poškozeným. Soud zprostil žalobce obžaloby, žalobce, respektive obhájce žalobce se vzdal práva na odvolání, státní zástupkyně si ponechala lhůtu na odvolání v neprospěch obžalovaného ve výroku o vině, proti rozsudku podala také odvolání.
  - Městský soud v Praze dne 12. 3. 2014 odvolání státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 zamítl. Odvolací soud potvrdil odůvodnění rozsudku soudu I. stupně, že ve výpovědích jednotlivých svědků byly takové rozpory, které nelze jednoznačně odstranit, a proto zůstávají důvodné pochybnosti, zda mezi útočníky byl skutečně obžalovaný, jakou roli sehrál a k jakému skutečnému útoku vlastně došlo. Ztotožnil se i s odůvodněním soudu I. stupně, že zůstávají důvodné pochybnosti o tom, zda obžalovaný zaútočil na poškozeného, přičemž i státní zástupce ve své závěrečné řeči u hlavního líčení uvedl, že nemůže s určitostí tvrdit, zda nemohlo dojít k záměně osob, tedy útočníků, když tuto variantu skutkového děje nelze i dle názoru odvolacího soudu vyloučit.
  - Rozsudek soudu I. stupně pak nabyl právní moci dne 12. 3. 2014.

Trestní stíhání žalobce pro trestný čin ublížení na zdraví a pro trestný čin výtržnictví bylo zahájeno usnesením ze dne 26. 10. 2012 a skončilo zprošťujícím rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 12. 3. 2014. Celkem trvalo trestní stíhání 17 měsíců. Ke zrušení usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání a zproštění obžaloby žalobce došlo podle ustanovení § 226 písm. c) trestního řádu. Z důvodu, že se nepodařilo prokázat vinu

obžalovaného, a proto bylo nutno postupovat podle zásady in dubio pro reo a obžalovaného zprostit obžaloby.

Usnesení o zahájení trestního stíhání je tak nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 zákona číslo 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen zákon) a žalobci vznikl nárok na náhradu škody podle § 7 odst. 1 a § 31a odst. 1 zákona.

Soud dále dospěl k závěru, že žalobci vznikla nemajetková újma v souvislosti s tímto trestním stíháním, která je jednak opakovaně v judikatuře Ústavního soudu ČR opakována, kdy Ústavní soud ČR je toho názoru, že každé trestní stíhání je pro osobu takto stíhanou zásahem do všech stránek jejího života, a o to víc, když se následně ukáže, že toto trestní stíhání bylo vedeno nesprávně, to je kdy skončí jinak než rozsudkem odsuzujícím.

Soud proto dále postupoval při svém rozhodování ke zjištění toho, jaká forma zadostiučinění bude v dané věci adekvátní tomu, co žalobce v souvislosti s trestním stíháním vytrpěl. Pouhé konstatování porušení práva není podle soudu dostatečným zadostiučiněním a je na místě, aby se žalobci dostalo satisfakce v podobě peněžité náhrady. Nyní tedy jde o výši peněžité náhrady, když žalovaná sama přistoupila k vyplacení peněžité částky. Žalobci v případě odsuzujícího rozsudku hrozil trest odnětí svobody v trvání dvou až osmi let. Povaha trestné činnosti, pro kterou byl žalobce stíhán, zpravidla působí společenské odsouzení stíhaného, zvláště pokud se jedná o osobu, která sama přichází do styku s lidmi nebo dětmi, mladistvými, které vyučuje, tedy o osobu, která by měla být svým chováním ostatním občanům příkladem. O stíhání žalobce věděli lidé v jeho zaměstnání, v důsledku toho také žalobce dostal výpověď ze zaměstnání, což potvrdila jeho matka. I rodinným příslušníkům musel žalobce vysvětlovat, co se stalo a také v souvislosti s tím neměl dobrý spánek, následně se uchýlil k péči odborníků, lékařů, psychologů. Trestní stíhání by negativně ovlivnilo osobní život každé osoby, i když je třeba pohlížet na osoby trestně stíhané jako na nevinné, dokud jim není vina prokázána, samotný tento fakt trestního stíhání se dotklo pracovního, osobního i rodinného života žalobce. Žalobce pracuje s mladými lidmi, přednáší, dále je zaměstnán v advokátní kanceláři, tedy pracuje s lidmi a jeho dobrá pověst je maximálně žádoucí pro výkon jeho povolání. Při stanovení výše zadostiučinění soud přihlédl ke všem výše uvedeným skutečnostem a důležité pro výši odškodnění bylo i to, že skutek se měl stát za pobytu žalobce v České republice, kde vykonával návštěvu, tedy byl v cizí zemi a tato skutečnost pro žalobce musela být o to těžší, když musel komunikovat s orgány státu pomocí tlumočnicka, nerozuměl všemu, co se kolem něj říká, nebyl zkrátka doma ve svém prostředí.

Jde-li o výši přiznaného zadostiučinění, poukazuje soud na to, že nemůže být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti a její přiznání je nad rámec konstatování, porušení práva na místě pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému mělo dostatečné satisfakce dostat. Soud je toho názoru, že adekvátní částka odpovídající újmě, která byla žalobci způsobená, je částka celkem 80.000 Kč. Vzhledem k tomu, že částka 17.000 Kč byla již žalobci vyplacena a žalobce žádá 480.000 Kč, soud odečetl již vyplacenou částku od přiznané částky a zbývající částku 63.000 Kč žalobci jako přiměřené zadostiučinění přiznal. Soud vycházel z toho, že řízení trvalo 17 měsíců, jednalo se o trestní čin ublížení na zdraví a výtržnictví, kde hrozilo žalobci odnětí svobody na dva až osm let. Jaká by skutečně

byla výše trestu, se můžeme nyní pouze domnívat, zda by šlo pouze o peněžítý trest, tak jak byl stanoven v trestním příkazu anebo by byl stanoven trest vyšší. Soud v dané věci vycházel také již z pravomocného rozhodnutí zdejšího soudu, který rozhodoval v obdobné věci, jde o rozsudek ze dne 24. 6. 2013, č.j. 10 C 92/2012-84, kde soud přiznal za trestní stíhání žalobce částku 20.000 Kč. Jednalo se také o bezúhonného občana, trestní stíhání mělo dopad na jeho psychiku. Soud tuto částku 20.000 Kč dále znásobil za déletrvajícím řízením, které bylo 17 měsíců, tedy celkem na 40.000 Kč a dále pak 40.000 Kč ještě znásobil právě z důvodu, jak již bylo výše uvedeno, že žalobce je cizinec a byl v České republice na návštěvě. Tedy částka 80.000 Kč se jeví soudu jako adekvátní částka tomu, co žalobce v souvislosti s trestním stíháním prožil, zohlednil také to, že musel přicestovat k hlavnímu líčení, což bylo časově i finančně náročné. Takže délka trestního stíhání byla příliš dlouhá, trestní stíhání narušilo jeho profesní i soukromou a rodinnou sféru. Žalobce byl propuštěn ze zaměstnání právě v důsledku trestního stíhání, měl psychické problémy, celou věc nesl úkorně on i jeho rodina. Vyšší zadostiučinění by se již soudu nejevilo jako spravedlivé, neboť soud musí také zohlednit to, že žalobce skutečně byl na místě, kde se stal incident, nebyl schopen popsát, co se stalo, odmítl vypovědět v ten den, kdy se stal incident policii. Co se stalo, nebyl schopen s určitostí říci žádný ze zúčastněných, proto trestní stíhání bylo zahájeno v souladu s ustanovením § 160 trestního řádu. Žalobce ani netvrdil další významné skutečnosti, které by podporovaly požadovanou výši zadostiučinění 480.000 Kč.

Na základě výše uvedeného odůvodnění soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení podle ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř. a to 3.100 Kč za jeden úkon podle vyhlášky číslo 177/1996 Sb. za předběžné projednání nároku, respektive předžalobní upomínku, převzetí, přípravu, sepis žaloby, účast při dvou jednání, 300 Kč režijní paušál, 21% DPH.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Pokud nebude žalovaná dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit jeho soudní výkon nebo exekuci.

V Praze dne 14. 3. 2017

JUDr. Šárka Henzlová, v.r.
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Ištvánkové a soudkyně JUDr. Miluše Farské a Mgr. Alice Žáčkové ve věci žalobce: **D. G.** nar. [redacted] státní občan [redacted] bytem [redacted] zastoupeného Mgr. Janem Vargou, advokátem, sídlem Praha 2, Fügnerovo nám. 1808/3, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR** sídlem Praha 2, Vyšehradská 16/424, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 390/42, **o zaplacení částky 480.000 Kč**, k odvoláním žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 14. března 2017, č.j. 26 C 288/2014 - 217,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně ve výroku I. **m ě n í** tak, že žalobní návrh, se co do částky 30.000 Kč **z a m í t á**, co do částky 33.000 Kč **s e p o t v r z u j e**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení před soudem I. stupně 20.570 Kč a před odvolacím soudem částku 8.228 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Jana Vargy.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem soud I. stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 63.000 Kč (I.), zamítl žalobní návrh do částky 417.000 Kč (II.) a uložil žalované uhradit žalobci náklady řízení ve výši 20.570 Kč (III.).

Žalobce se po žalované domáhal náhrady nemajetkové újmy ve výši 480.000 Kč způsobené nezákonným trestním stíháním pro zločin těžkého ublížení na zdraví a přečin výtržnictví, které skončilo zprošťujícím rozsudkem, trvajícím od 26.10.2012 do 12.3.2014 po 30.000 Kč za měsíc. Žalobce nemajetkovou újmu odvozuje od poškození jeho dobrého jména, narušení soukromého života, osobní integrity i života jeho rodiny, která tuto situaci také těžko prožívala. Je cizinec, netrestaný, v Rusku vystudoval dvě vysoké školy, je učitelem na fyzikálně-technické škole, kde přednáší mnemotechniku a mezikulturní komunikaci. Působí také v zemích Evropy a v důsledku nezákonného trestního stíhání měl obavu, že přijde o zaměstnání, nebude moci uskutečňovat mládežnické kurzy v rámci Evropy, navštěvovat země Evropské unie, což by pro něj mělo likvidační až existenční účinky. Tato obava se naplnila, když přišel o pracovní reputaci a byl propuštěn ze zaměstnání ve vzdělávacím zařízení z důvodu zahájeného trestního stíhání. V důsledku těchto oprávněných obav trpěl psychickými problémy, poruchami spánku, nechutenstvím, narušenou koncentrací, stresy apod., kdy musel vyhledat lékaře. S orgány činnými v trestním řízení maximálně spolupracoval, situaci řešil s advokáty.

Žalovaná stanoviskem ze dne 4.3.2015 nárok na poskytnutí finančního zadostiučinění za nemajetkovou újmu dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (OdpŠk) uznala s tím, že konstatovala, že usnesení o zahájení trestního stíhání je nezákonným rozhodnutím s ohledem na výsledek řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. [REDAKCE]. Za vydané nezákonné rozhodnutí poskytla zadostiučinění v penězích ve výši 17.000 Kč, a to 1.000 Kč za den zadržení a po 1.000 Kč za 16 měsíců trestního řízení.

Soud I. stupně vyšel ze zjištění, že dne 26.10.2012 byly zahájeny úkony trestního řízení usnesením o obvinění pro spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (tr.z.) spáchaného ve stádiu pokusu a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. z. Žalobce byl zadržen dne 26.10.2012 ve 3:15 hod., následně odmítl vypovídat. Státní zastupitelství pro Prahu 1 navrhlo vzetí žalobce do vazby. Obvodní soud pro Prahu 1 přijal písemný slib žalobce a propustil ho ze zadržení dne 27.10.2012 v 15:00 hod. Dne 20.12.2012 byl policií ČR podán návrh na podání obžaloby Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1, k čemuž došlo dne 15.1.2013 pro spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr.z. ve stádiu pokusu a pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr.z. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6.2.2013 byl žalobce uznán vinným pro výše uvedené činy a odsouzen k úhrnnému peněžitému trestu v počtu 40 denních sazeb, tj. 20.000 Kč, a pro případ neuhrazení peněžitého trestu byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců. Žalobce napadl trestní příkaz odporem. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 31.10.2013 byl žalobce zproštěn obžaloby dle § 226 písm. c) zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu (tr.ř.) z důvodu, že se nepodařilo prokázat jeho vinu. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12.3.2014 byla stížnost státního zástupce zamítnuta. Rozsudek soudu I. stupně nabyl právní moci dne

12.3.2014. Skutečností o průběhu trestního stíhání žalobce v České republice, ohledně jeho vzdělání, zaměstnání a vyplaceného odškodnění ve výši 17.000 Kč nebyly mezi stranami sporovány.

Újmu žalobce potvrdila jeho matka s tím, že velice těžce prožíval trestní stíhání, nespal a musel vyhledat psychologa. Další navrhované svědky, a to manželku žalobce a zaměstnavatele se nepodařilo vyslechnout. Soud I. stupně uzavřel, že usnesení o zahájení trestního stíhání bylo nezákonným rozhodnutím dle § 8 odst. 1 OdpŠk, tedy žalobci vznikl nárok na náhradu škody dle § 7 odst. 1 a § 31a odst. 1 OdpŠk. Trestní stíhání bylo zahájeno usnesením ze dne 26. 10. 2012 a skončilo právní mocí zprošťujícího rozsudku dne 12.3.2014, tedy trvalo 17 měsíců. Odkázal na judikaturu, že každé trestní stíhání je pro stíhanou osobu zásahem do všech stránek jejího života, a o to víc, když skončí jinak než rozsudkem odsuzujícím. Pouhé konstatování porušení práva není dostatečným zadostiučiněním a je na místě satisfakce v podobě peněžité náhrady, k čemuž přistoupila i žalovaná. Vycházel z následujících kritérií: žalobci hrozil trest odnětí svobody v trvání dvou až osmi let, povaha trestné činnosti působí společenské odsouzení, zvláště pokud se jedná o osobu, která sama přichází do styku s lidmi, dostal výpověď ze zaměstnání, situaci nesla těžce i jeho rodina, musel vyhledat odbornou pomoc, je cizinec, který zde byl na návštěvě a musel komunikovat přes tlumočnicka. Soud I. stupně stanovil adekvátní částku odpovídající újmě ve výši 80.000 Kč s tím, že částka 17.000 Kč byla vyplacena, tedy přiznal 63.000 Kč a ve zbytku žalobní návrh zamítl. Vyšší zadostiučinění odmítl s tím, že žalobce byl na místě, kde se stal incident, nebyl schopen popsat, co se stalo, odmítl vypovědět v den zadržení. Dále odkázal na pravomocné rozhodnutí tamního soudu, který rozhodoval v obdobné věci rozsudkem ze dne 24.6.2013, č.j. 10 C 92/2012-84, kdy soud přiznal 20.000 Kč, kde se jednalo také o bezúhonného občana, kdy trestní stíhání mělo dopad na jeho psychiku.

Výrok o náhradě nákladů řízení byl odůvodněn dle § 142 odst. 3 o.s.ř. ve výši dle vyhlášky č. 177/1996 Sb.

Včas podaným odvoláním napadla žalovaná výrok I. a III. rozsudku z důvodu dle § 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř., neboť má za to, že na základě provedených důkazů bylo provedeno nesprávné skutkové zjištění a věc byla nesprávně právně posouzena. Žalovaná nesouhlasí se závěry, že byly zcela jednoznačně prokázány okolnosti zvyšující míru intenzity zásahu trestního stíhání do života žalobce. Bylo pouze prokázáno, že Obvodní soud pro Prahu I pod sp. zn. [REDAKCE] vedl trestní řízení, které trvalo 16 měsíců, přičemž do této doby byla započtena i doba vyšetřování, když řízení probíhalo ve dvou stupních soudní soustavy, tedy se nejedná o řízení nepřiměřeně dlouhé. Žalobce svým jednáním přispěl k celkové délce, neboť v přípravném řízení odmítl vypovídat. Žalobci nehrozil vysoký trest, což prokazuje trestní příkaz, kterým mu byla uložena peněžité pokuta. Žalobce neprokázal devastující zásah trestního stíhání do osobnostní, pracovní a soukromé sféry svého života. Jediným důkazem byl výslech matky žalobce, která je osobou blízkou a veškeré informace měla z doslechu, nadto potvrdila pouze nespavost, nechutenství a psychické problémy. Žalobce neprokázal, že je v důsledku trestního stíhání dostal výpověď ze zaměstnání ani nepředložil zprávy lékaře, jimiž by doložil psychické problémy. Dále nevysvětlil, jakým způsobem získal zaměstnavatel povědomost o probíhajícím trestním stíhání v České republice ani jaký dopad měla tato situace na jeho rodinu. Poskytnuté finanční zadostiučinění tak považuje za dostačující a navrhuje rozsudek změnit tak, že žalobní návrh se, co do částky 63.000 Kč zamítá, popřípadě rozhodnutí zrušit a věc vrátit soudu I. stupně k novému rozhodnutí.

Žalobce naopak navrhl rozhodnutí soudu I. stupně v napadených výrocích potvrdit, neboť soud I. stupně provedl řádně dokazování a vyvodil správné závěry, které logicky odůvodnil. V daném případě bylo prokázáno nezákonné trestní stíhání žalobce, což mělo zásadní dopad na jeho život. Žalobce se ohradil proti tvrzení, že sám přispěl k celkové délce řízení, když odmítl vypovídat. Žalobce jako cizí státní příslušník, který se ocitl v takové situaci poprvé v životě, bez znalosti zdejší právních poměrů, si naopak počínal profesionálně, když se nejprve poradil se zdejším právním zástupcem. Nesouhlasí s tvrzením, že újma žalobce nebyla prokázána a odkázal na odůvodnění soudu I. stupně. Dodal, že nezákonné trestní stíhání pro něho bylo psychickou a materiální zátěží, kdy po dobu 17 měsíců pouze spoléhal na to, že v cizím státě bude o cizím státním příslušníkovi rozhodnuto spravedlivě, neboť se ničeho nedopustil.

Odvolací soud dále přezkoumal z podnětu včasného a přípustného odvolání podaného žalovanou napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo (§ 214 odst. 1, § 212, § 212a o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání *je důvodné*.

Soud I. stupně neprovedl některé důkazy postupem dle § 129 odst. 1 o.s.ř., odvolací soud proto doplnil dokazování již v řízení před I. stupněm navrženými důkazy (§ 213 odst. 4 o.s.ř.), a to diplomem [REDAKCE]

[REDAKCE] ze dne [REDAKCE] prokazujícím, že žalobci byla přiznána kvalifikace právníka v oboru právnictví, průkazem [REDAKCE]

[REDAKCE] ze dne [REDAKCE] prokazujícím, že žalobce byl dálkovým postgraduálním studentem, dále průkazem advokáta č. [REDAKCE] ze dne 30.1.2013 a potvrzením, výpisem z rejstříku advokátů [REDAKCE], a osvědčením vše vydané Advokátní komorou [REDAKCE] za dne 23.9.2015 prokazujícím, že žalobce je členem Advokátní komory ev.č. [REDAKCE] a že založil dne 15.1.2013 advokátní kancelář. Přestože dokazování v nalézacím řízení bylo zatíženo procesní vadou, odvolací soud zjednal v uvedeném směru nápravu, když provedl listinné důkazy v souladu s občanským soudním řádem. Dále zopakoval důkazy ze spisu Obvodního soudu pro Prahu I, sp. zn. [REDAKCE] a to záznamem o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 26.10.2012, č.j. [REDAKCE] prokazujícím, že žalobci bylo sděleno obvinění pro zločin těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 tr.z. spáchaného ve stádiu pokusu a pro přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr.z., záznamem o prostudování spisu ze dne 20.12.2012 a upozornění na změnu právní kvalifikace ze dne 20.12.2012 prokazujícím, že nadále je žalobce obviněn z ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr.z. spáchaného ve stádiu pokusu a výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr.z.

Stát odpovídá za škodu způsobenou zahájením (vedením) trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozhodnutím trestního soudu dle zákona č. 82/1998 Sb. Zákon tento nárok výslovně neupravuje, tedy se vychází z analogického výkladu úpravy nejbližší, a to z úpravy odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, za něž je považováno rozhodnutí, jímž se trestní stíhání zahajuje. Neposuzuje se tedy správnost postupu orgánů činných v trestním řízení při zahájení trestního stíhání (nejde o nesprávný úřední postup), rozhodující je výsledek trestního stíhání (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 2.1990, sp. zn. 1 Cz 6/90, rozsudek ze dne 31.3.2003, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). Stát za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním neodpovídá pouze tehdy, jestliže si poškozený trestní stíhání zavínil sám (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 6.9.2011, Pl. ÚS 11/10 – 2), nebo tehdy, kdy byl poškozený zproštěn obžaloby nebo bylo proti němu trestní stíhání zastaveno jen proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný nebo že mu

byla udělena milost anebo že trestný čin byl amnestován. Při důsledném respektování presumpce nevinny představuje každé trestní řízení významný zásah do soukromého a osobního života trestně stíhaného a negativně se dotýká jeho cti a dobré pověsti. V rozsudku ze dne 29. 6. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1684/2010, Nejvyšší soud konstatoval, že v případě § 31a odst. 2 OdpŠk jde o normu s relativně neurčitou hypotézou, vyžadující, aby soud s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti každého individuálního případu sám vymezil okolnosti významné pro určení výše náhrady tak, aby bylo zadostiučinění přiměřené, když žádná hranice, ať již minimální nebo maximální není stanovena. Soud je při úvaze povinen vycházet z úplně zjištěného skutkového stavu a opírat se o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska, kterými jsou především závažnost nemajetkové újmy a ověřené okolnosti, za kterých k neoprávněnému zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 5.3.2009, sp. zn. 30 Cdo 2290/2007). Nejvyšší soud dále dospěl k závěru, že obdobná kritéria jako v případě vazebního držení mohou být uvažována i ve věcech nároků na náhradu nemajetkových újem způsobených rozhodnutími o zahájení trestního stíhání, jestliže takové trestní stíhání neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem. Kritéria, která mohou indikovat rozsah způsobené nemajetkové újmy, jsou: 1/ povaha trestní věci, tedy zejména závažnost trestného činu a s tím související hrozba trestního postihu, 2/ délka trestního řízení, kdy nepřiměřená délka řízení způsobuje újmu spočívající zejména v nejistotě ohledně výsledku řízení a udržování osoby ve stavu nejistoty, samotné trestní stíhání způsobuje zpravidla újmy, které se dají označit za morální poškození osobnosti a narušení jeho soukromého, rodinného, popřípadě i jiného života (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.2.2012, sp. zn. 30 Cdo 2773/2011), 3/ následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře, a to především profesní, soukromé, rodinné. Vedle toho je třeba podle § 31a odst. 2 OdpŠk přihlídnout k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Těmi budou zejména okolnosti vydání usnesení o zahájení trestního stíhání, projevující se například ve zjištění, že trestní stíhání bylo proti poškozenému zahájeno zjevně bezdůvodně nebo ve zjištění, že poškozený má podíl na tom, že proti němu bylo trestní stíhání zahájeno, popřípadě, že v něm bylo pokračováno. Současně je třeba vycházet pro trvání negativního zásahu v osobnosti žalobce pouze z doby trvání řízení, neboť újma nemajetkové povahy vzniká v souvislosti se škodnou událostí, tedy s vedením trestního řízení a je odškodnitelná jen za podmínek stanovených právě v zákoně č. 82/1998 Sb. Z uvedeného vyplývá, že okolnosti posuzovatelné v rámci kritéria 3/ musí být žalobcem tvrzeny a prokazovány (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27.6.2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011).

Pokud jde o skutková zjištění týkající se trestního stíhání žalobce, uplatnění nároku na přiznání nemajetkové újmy u žalované a vyplacení částky 17.000 Kč, včetně aplikace zákona č. 82/1998 Sb., není mezi stranami sporu, když ani po doplnění dokazování se skutkové a právní závěry nezměnily, vyjma hrozící trestní sazby. Odvolací soud se tak pouze neztotožňuje s právním hodnocením výše přiměřeného zadostiučinění.

Soud I. stupně vyšel ze správně zjištěného skutkového stavu a správně, v souladu s výše uvedenou judikaturou, uzavřel, že v daném případě došlo k nesprávnému úřednímu postupu vydáním rozhodnutí o zahájení úkonů trestního řízení dne 26.10.2012, č.j. [REDAKCE] vůči žalobci, které je třeba s ohledem na skutečnost, že řízení skončilo pravomocným zprošťujícím rozsudkem, považovat za rozhodnutí nezákonné dle § 8 OdpŠk. Stát tak odpovídá za nesprávný úřední postup dle § 7 odst. 1 a 13 odst. 1 věta první OdpŠk, když v daném případě se nejedná o případy, za které by neodpovídal (poškozený si trestní stíhání nezavinil sám, nebyl zproštěn obžaloby, protože není trestně odpovědný, nebyla mu udělena milost, nebyl amnestován). Žalobci tak přísluší dle § 31a OdpŠk nárok na zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.

Odvolací soud se však neztotožňuje s právním hodnocením výše přiměřeného zadostiučinění soudu I. stupně, kdy nemajetkovou újmu shodně posuzoval s ohledem na kritéria stanovená např. v rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.6.2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 s respektováním pravidla, že případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti a s porovnáním zadostiučinění v případech, které se podstatných znacích shodují.

Žalobce byl obviněn dne 26.10.2012 z těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 tr.z. ve stadiu pokusu a výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr.z. Následně došlo k překvalifikaci na ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr.z., o čemž byl informován dne 20.12.2012. V prvním případě byl vystaven obavám z odnětí svobody v trvání 3 až 10 let, následně mu již hrozila trestní sazba od 6 měsíců do 3 let. Obavám z dlouhotrvajícího trestu odnětí svobody tak byl vystaven po dobu 2 měsíců. Trestním příkazem pro uvedené trestné činy mu byla uložena pokuta ve výši 20.000 Kč. Pro odpor žalobce byl trestní příkaz zrušen, tedy lze důvodně předpokládat, že již nadále nebyl vystaven obavám z vysokého trestu odnětí svobody, tedy v tomto ohledu lze přisvědčit odvolací námitce žalované. Co však zvyšuje intenzitu újmy žalobce je povaha trestné činnosti, kdy trestný čin ublížení na zdraví patří mezi trestné činy proti životu a zdraví, které jsou společností hůře vnímány a tvrději odsuzovány, tedy tato skutečnost zvyšuje intenzitu újmy žalobce.

Dalším kritériem je délka trestního řízení, které trvalo necelých 17 měsíců. Na délku řízení nemělo vliv, že žalobce při zadržení dne 26.10.2012 odmítl vypovídat, když hned následující den 27.10.2012 za přítomnosti obhájce poskytl výpověď a nadále spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení. Délka řízení byla zapříčiněna tím, že žalobce je cizím státním příslušníkem, byl vypracován znalecký posudek, byly vyslýcháni svědci a řízení se konalo na dvou vstupních soudní soustavy.

Poslední kritérium odvolací soud posoudil také ve shodě se soudem I. stupně i po doplnění dokazování tedy, že trestní stíhání bylo závažným zásahem do jeho osobního života, když žalobce trpěl psychickými problémy, nespavostí, nechutenstvím, kdy musel vyhledat i odbornou pomoc, což potvrdila výpověď matky. K odvolací námitce žalované, že matka je osobou blízkou, odvolací soud konstatuje, že psychické problémy, změny v chování a jiné důsledky zaznamenají především osoby blízké, ať se již jedná o rodinné příslušníky či osoby v přátelském vztahu. Tak jako soud I. stupně nemá odvolací soud důvody považovat výpověď matky za nevěrohodnou. Zvýšené obavy lze shledat i v tom, že se jedná o člověka netrestaného, vysokoškolsky vzdělaného, pracujícího v oboru vzdělávání a advokacie, kde je čistý trestní rejstřík a dobrá pověst neodmyslitelným předpokladem k výkonu takové činnosti. Nadto žalobce jako cizinec, který není znalý českého jazyka a práva, musel vyhledat i pomoc v oblasti právní. Odvolací soud však na rozdíl od soudu I. stupně neshledal zásadní intenzivní zásah do profesní sféry žalobce. Z listinných důkazů bylo prokázáno, že se v průběhu trestního stíhání žalobce stal advokátem, založil si advokátní kancelář a dálkově studoval. Propuštění ze zaměstnání sice bylo prokázáno výpovědí matky žalobce, avšak žalobce netvrdil, o jaké zaměstnání se jednalo a nepředložil důkazy, že k výpovědi došlo v příčinné souvislosti s trestním stíháním. Zásah do rodinného života opět potvrdila matka, když žalobcovi nejbližší sdíleli obavy o žalobce v důsledku trestního stíhání.

Soud I. stupně se správně zabýval i porovnáním poskytnutého zadostiučinění s ohledem na zásadu obecně sdílené představy spravedlnosti. Odkázal na rozhodnutí Obvodní soud pro Prahu 2 ze dne 24.6.2013, č.j. 10 C 92/2012 - 84 ve spojení s rozhodnutím

Městského soudu v Praze ze dne 11.12. 2013, č.j. 54 Co 478/2013-114, na základě kterého byla žalobci přiznána výše nemajetkové újmy 10.000 Kč, spolu poskytnutým odškodněním ve výši 10.000 Kč, tj. 20.000 Kč. Trestní stíhání žalobce trvající 9 měsíců shodně za trestné činy ublížení na zdraví a výtržnictví skončilo zproštěním obžaloby dle § 226 písm. c) tr.ř. Žalobce byl strážníkem městské policie, byl mu odebrán zbrojní průkaz, byl přeražen na místo vrátného, pocíťoval společenské odsouzení a řízení dopadalo na jeho psychiku. Oproti projednávané věci se tedy jednalo o řízení výrazně kratší a českého občana. Odvolací soud dále poukazuje na rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 13.12.2010, č.j. 20 C 301/2007-122 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26.10.2011, č.j. 39 Co 230/2011-40, na základě kterých byla žalobci přiznána nemajetková újma ve výši 10.000 Kč, spolu s poskytnutým odškodněním ve výši 10.000 Kč, tj. 20.000 Kč. Trestní stíhání trvající 4 měsíce bylo vedeno pro trestné činy zneužívání pravomoci veřejného činitele a porušování povinností při správě cizího majetku a skončilo zastavením řízení. Výše byla odůvodněna především krátkodobým trestním stíháním. Zásadní rozdíl s projednávaným sporem je v délce řízení, která je čtvrtinová, a v charakteru trestné činnosti, kdy trestná činnost proti životu a zdraví zvyšuje intenzitu společenského odsouzení. V dalším rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23.7.2014, č.j. 20 C 44/2014-109 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18.11.2015, č.j. 19 Co 421/2014-213 byla žalobci přiznána nemajetková újma ve výši 25.000 Kč, spolu s poskytnutým odškodněním ve výši 75.000 Kč, tj. 100.000 Kč. Žalobce byl obviněn z trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby a následně zproštěn podle § 226 písm. a) tr.ř. Žalobci hrozil trest odnětí svobody odnětí svobody až na tři léta a zákaz činnosti, trestní stíhání trvalo rok a 11 měsíců, žalobce byl postaven mimo službu, jednalo se o osobu v místě známou, zastával vysokou policejní funkci s tím, že trestní stíhání na malém městě mělo vyšší dopad nežli anonymní prostředí velkoměsta. V daném případě byla věc bylo řízení výrazně delší, věc byla medializována a k zproštění došlo dle § 226 písm. a) tr.ř., tedy nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán.

Na základě výše uvedeného dospěl odvolací soud, aniž by použil ke stanovení výše finančního zadostiučinění matematického výpočtu, k závěru, že výše zadostiučinění, která je v souladu s obecně sdíleno představou spravedlnosti i s ohledem na shora uvedenou judikaturu vyšších soudů i s ohledem k rozhodovací činnosti soudů nižších soudů, že nemajetková újma žalobce činí 50.000 Kč. Žalobci již bylo 17.000 Kč vyplaceno, tedy zbývá 33.000 Kč. Odvolací soud tak změnil napadený výrok I. rozsudku tak, že zamítl žalobní nárok v rozsahu 30.000 Kč dle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a v rozsahu 33.000 Kč rozsudek dle § 219 o.s.ř. potvrdil. Současně odvolací soud poznamenává, že zamítavý výrok (II.) zůstal stranou přezkumné činnosti dle § 206 odst. 3 o.s.ř., neboť nebyl dotčen odvoláním.

Odvolací soud rozhodoval s ohledem na změnu napadeného rozhodnutí o nákladech soudů obou stupňů dle § 224 odst. 2 ve spojení s § 142 odst. 3 o.s.ř. v souladu se závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29.1.2014, sp. zn. 30 Cdo 3378/2013. Žalobci přísluší za jeden úkon právní služby odměna ve výši 3.100 Kč dle § 9 odst. 4, písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Před soudem I. stupně byla žalobci přiznána odměna advokáta za 5 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, doplnění ze dne 5.10.2015, účast u jednání 6.10.2015 a 14.3.2017), 5 paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21% daně z přidané hodnoty ve výši 3.570 Kč, tj. 20.570 Kč. Výše nákladů odvolacího řízení je tvořena odměnou advokáta za 2 úkony po 3.100 Kč (vyjádření k odvolání a jednání dne 7.6.2017), 2 paušálními náhradami hotových výdajů po 300 Kč, 21% DPH ve výši 1.428 Kč, tj. 8.228 Kč. O povinnosti uhradit náklady řízení k rukám právního

zástupce bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o.s.ř. S ohledem na rozpočtová pravidla byla stanovena delší lhůta na plnění dle §160 odst. 1 věta za středníkem o.s.ř.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **je přípustné dovolání** za podmínek uvedených v § 237 o.s.ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

V Praze dne 7. června 2017 .

JUDr. Eva I š t v á n k o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
L. Prchalová